

IZDAJA OBČINSKA KONFERENCA SZDL LENART

Tiskano 4400 izvodov, po mnenju republiškega komiteja za informiranje št. 421-1/7 oproščeno plačevanja temeljnega prometnega davka od proizvodov.

DRUŽBENA PRIZNANJA

V letošnjem letu smo v občini Lenart praznovali 30. občinski praznik in 40-letnico osvoboditve. V zvezi z jubilejnimi praznovanji je bil pripravljen tudi bogat program prireditve, ki so trajale vse od 1. maja dalje in bile zaključene z osrednjo prireditvijo, ki je bila v nedeljo, 12. maja 1985, na Trgu osvoboditve pri Lenartu. Po končani svečani seji zborov Skupščine občine Lenart in vodstev družbenopolitičnih organizacij je bil uspešno izveden mimohod pripadnikov teritorialne obrambe, civilne zaščite, gasilcev, lovcev, tabornikov, planincev in drugih mladih. V tem mimohodu je sodelovalo okrog 750 udeležencev — od najmlajših pa vse do veteranov.

Po končanem mimohodu je bilo zborovanje delovnih ljudi in občanov, borcev in mladine z bogatim kulturnim programom. Slavnostni govornik na zborovanju je bil tovariš Miloš Prošenc, predsednik družbenopolitičnega zbora Skupščine SR Slovenije. Na svečani seji zborov Skupščine občine Lenart in vodstev družbenopolitičnih organizacij so bila podeljena tudi občinska priznanja, ki se podeljujejo vsako leto ob občinskem prazniku najzaslužnejšim posameznikom in organizacijam. V letošnjem letu so družbena priznanja občine Lenart prejeli:

PLAKETO OBČINE LENART:

Vida Brumen, Jelka Firbas, Delovna organizacija TIMA Agrokombinat Lenart, Temeljna organizacija združenega dela Zdravstveno varstvo Lenart

PRIZNANJE OBČINE LENART:

Rihard Anžel, Stanislav Bohinc, Darja Gorše, Alojzija Smerdel, Jože Snajder, Janez Zorko, Pevski zbor »Obrtnik«, Pevski zbor kulturno umetniškega društva Zora Rupena-Katja iz Benedikta

Irena Turin

Domace NOVICE LETO 2 ŠT. 3 (JUNIJ) 1985

LENART

Ureja uredniški odbor:
Edvard Pukšič, Janez Kurbus, Jože Štravs, Irena Turin, Ivo Štrakl in Marjan Hanl.
Glavni urednik: Marjan Toš
Odgovorni urednik: Leopold Hameršak
Lektorici: Cveta Jurišič in Marija Šauperl
Fotografije: Dora Gjerkeš

BOMO CILJE URESNIČILI?

Za razmere poslovanja v prvem trimesečju letos lahko rečemo, da niso bile za gospodarske organizacije združenega dela v občini Lenart nič ugodnejše kot ob koncu leta 1984, precej pa so se spremenile v primerjavi z letom iz lanskega prvega četrtletja. Na doseženo raven finančnih rezultatov letošnjega prvega četrtletja v primerjavi z lanskim je namreč precej vplivalo, poleg uveljavljenih administrativnih ukrepov, lansko svobodnejše oblikovanje cen ter uvajanje realnega tečaja dinarja in realnih obrestnih mer.

V omenjenih splošnih razmerah poslovanja so dosegle lenarske gospodarske organizacije združenega dela v letošnjem trimesečju kar zadovoljive rezultate. Tako ugotavljamo, da so v občini Lenart gospodarske organizacije nekatera, v resoluciji za letošnje leto načrtana pričakovanja precej presegle, čeprav rezultati prvih treh mesecev sicer še niso prava osnova za ocenjevanje uresničevanja v resoluciji zastavljenih ciljev.

Na dosežene finančne rezultate so vplivale sicer v pretežni meri cene, katerih rast je v prvih treh mesecih preseгла vsa pričakovanja, vendar je v obravnavanem obdobju precej porastel tudi obseg količinske proizvodnje industrijskih organizacij. Povečal se je za 11,7 odstotka, v občinski resoluciji pa je predvidena 5 odstotna rast.

Tudi vrednost tako celotnega kot konvertibilnega izvoza blaga je preseгла resolucijska predvidevanja, saj se je v prvem četrtletju letos v primerjavi z lanskim enakim obdobjem celotni izvoz povečal za 193 odstotkov, konvertibilni pa za 74 odstotkov. V veliko manjši meri se je povečala vrednost uvoza blaga, in sicer za 19 odstotkov, tako daje odstotek kritja uvoza z izvozom dokaj ugoden.

Ob 68 odstotni rasti celotnega prihodka gospodarstva in malenkostno nižji rasti porabljenih sredstev je dosežena 69 odstotna rast dohodka. Pri razporejanju dohodka je povečan delež akumulacije v dohodku v primerjavi z lanskim prvim četrtletjem, znesek akumulacije pa se je povečal za 115 odstotkov. Industrijske organizacije so ustvarile kar štiri petine vse akumulacije gospodarstva.

Povprečni mesečni čisti osebni dohodek na delavca je v gospodarstvu občine znašal 32.683 dinarjev in je bil večji kot v lanskem obdobju za 86,4 odstotka. Glede na 71,1 odstotno rast življenjskih stroškov v prvem trimesečju letos je bila torej dosežena tudi realna rast osebnih dohodkov.

V prvih treh mesecih so sklenile poslovanje z negativnim finančnim rezultatom štiri gospodarske organizacije v skupnem znesku 25.517 tisoč dinarjev, kar je trikrat več kot v enakem lanskem obdobju. Izgubo so izkazale Mercator-Potrošnik, Kristalova TOZD Izolacijsko steklo ter Agrokombinatova TOZD Sadjarstvo in TOZD Gostinstvo in trgovina.

V mesecu aprilu in maju letos se obseg industrijske proizvodnje in vrednost izvoza še povečujeta, pa tudi oskrba s surovinami in reprodukcijskim materialom se izboljšuje. Večina industrijskih organizacij dosega še naprej ugodne rezultate. Še boljši pa bi bili, če ne bi primanjkovalo delavcev kovinarske stroke, kljub temu, da je za ta poklic razpisanih največ kadrovskih štipendij. V nekaterih organizacijah s področja kmetijstva, trgovine in gradbeništva ostajajo problemi visokih zalog in nelikvidnosti tudi v drugem trimesečju nespremenjeni.

Vinko Kramberger

PREDSTAVLJAMO VAM AGROKOMBINAT LENART KAŽEJO SE SVETLE PERSPEKTIVE

Okrog 220 delavcev delovne organizacije Agrokombinat Lenart praznuje letos 40. obletnico dela in obstoja. V ta namen so pripravili tudi program nekaterih prireditvev, treba pa je zapisati, da bodo praznovali predvsem delovno. To dokazuje tudi nedavni začetek gradbenih del pri obnovi farme pitancev v Šetarovi, ki naj bi jo odprli še pred letošnjim Dnevom republike in slovenost povezali z jubilejem kolektiva.

V PRETEKLEM ODOBJU USPEŠNO PREMAGOVALI TEŽAVE

Agrokombinat Lenart, ki je ena izmed kmetijskih organizacij sestavljene organizacije združenega dela Tima, ima v lasti okrog 2500 hektarov kmetijskih površin. Od tega jih je zaenkrat v intenzivni obdelavi kakšnih 1500, do konca tega stoletja pa naj bi jih imeli že dobrih 2000 hektarov.

»Od 223 delavcev jih okrog 150 dela v neposredni kmetijski proizvodnji,« je bila prva ugotovitev glavnega direktorja te delovne organizacije ing. Jožeta Šumana.

»Seveda pa smo s kmetijstvom povezani vsi — tudi tisti v skupnih službah in tisti, ki delajo v gostinstvu. Kajti za našo občino in delovno organizacijo sta povezani in tesno sodelovanje nadvse pomembni. Tudi ob tako dobri organizaciji si na primer gostinstva ne bi znali predstavljati brez kmetijcev. V zadnjih letih se družbena pozornost namenjena kmetijcem spet nekako povečuje. So pa bila vmes leta, ko smo kmeta in kmetijskega delavca skorajda potlačili ob tla. Zato se danes ponekod še vedno čutijo

posledice, čeprav moram reči, da vsaj v naši občini v zadnjih letih tudi širša družbena skupnost kaže vse večje zanimanje za to dejavnost.«

ZAPOSTAVLJENA SADJARSKA IN VINOGRADNIŠKA PROIZVODNJA

»Nekateri naši delavci v Temeljni organizaciji sadjarstvo Selce se še spominjajo predvojnih let, ko smo iz osrčja Slovenskih goric letno prodali v tujino tudi tisoč vagonov jabolok. Danes pa smo veseli, če nam uspe prodati nekaj deset vagonov. Res pa je, da vsaj za nas velja, da smo

Jože Šuman: Brez tesnega sodelovanja z zadrugo in kmeti ne gre

lani, na primer, jabolka in hruške prodajali bolje, kot druge naše proizvode. Za sadje smo namreč dobili boljše plačilo, kot doma, ob tem pa je nadvse pomembno tudi to, da je med tujimi kupci zanimanje za slovenskogoriško sadje čedalje večje.«

Pri Lenartu zatorej upravljeno načrtujejo povečanje tovrstne proizvodnje, pri čemer namera-

vajo v prvi vrsti obnoviti zastarele sadovnjake ali posaditi nove.

Letos jim je nekaj tega že uspelo, saj so obnovili 30 hektarov sadovnjakov in na novo posadili 15 hektarov vinogradov. Tako danes premorejo 110 hektarov nasadov jablan oziroma hrušk, v naslednjih nekaj letih pa bi radi zasadili vsaj še enkrat toliko površin.

»Mislimo seveda tudi na znanje in delo v obliki že predelane sady. Zavzemamo se za hladilnico, ki naj bi jo zgradili v naslednjih letih, pri čemer nam družba stoji ob strani.«

USPEHI TUDI V POLJEDELSKI IN ŽIVINOREJSKI PROIZVODNJI

»V prvi vrsti zapišite, da brez tesnega sodelovanja z zadrugo in kmeti na tem področju ne bi šlo. Agrokombinat Lenart in tukajšnja kmetijska zadruga sta že pred leti podpisala samoupravni sporazum o poslovno-tehničnem sodelovanju, pri čemer je treba v prvi vrsti omeniti sodelovanje na področju živinoreje. Kot veste, smo pred leti zgradili novo farmo govejih pitancev v Spodnjih Verjanah pri Lenartu in že takrat smo se s kmeti-kooperanti zadruge dogovorili, da nam bodo zagotavljali vhodno surovino, če temu lahko tako rečemo. Kmetje nam torej zagotavljajo teleta, ki jih mi pitamo, na tak način imamo večkratno korist. Na eni strani lahko uspešno sodelujemo v izvoznih poslih, saj pitamo kakovostno izvozno blago, na drugi strani pa kmetje ohranjajo in celo povečujejo stalež krav, pri čemer je poleg telet izredno pomembno tudi mleko. Znano pa je, da je lenarška kmetijska za-

druga drugi najpomembnejši proizvajalec mleka v okviru Tima.«

Še je treba zapisati, da v temeljni organizaciji združenega dela poljedelstvo in živinoreja vso krmo za pitance zagotavljajo sami. Torej v lenarškem primeru ni bojazni, da bi pomanjkanje krme iz vreče okrnilo program proizvodnje v živinoreji. Tega so se dobro zavedali tudi pred zadnjim pomembnim korakom, ko so se odločali za obnovo oziroma novogradnjo farme v Šetarovi. Tam bodo lahko že jeseni pitali okrog 1200 pitancev, sredstva za gradnjo pa je v dobršni meri zagotovil tudi Maribor z okolico.

NAČRTI?

»Veliko jih je,« pravi direktor Šuman. Nekaterih si še niti ne upamo prav na glas povedati, saj smo že v zadnjih letih naredili toliko, da nekateri skoraj ne verjamejo. Pa smo res. Toda brez prizadevanja vseh članov kolektiva, pomoči Tima, občanov naše občine in občanov mariborskih občin ne bi šlo. Poglejte, pri nas delamo tudi noč in dan, če je potrebno. Lep primer je bila spomladanska setev — takrat so naši traktorski in drugi delavci na poljih delali tudi čez sobote in nedelje, celo za praznik so se zavedali, da mora biti seme pravočasno v zemlji...«

Prijetno se je bilo pogovarjati s sogovornikom, ki mu ljubezen do kmetijstva kar izžareva z obraza, nekje — ne več tako globoko v očeh — pa se že vidijo obrisi hladilnice sady, preurejenega gostišča Črni les z ribniki, novi nasadi, sodobni farmi, sušilnica... Saj niti ne vidimo vsega, kar bi še bilo treba in to treba narediti. J. Kurbus

V SENARSKI SO PRED LETOMA OSTALI NA

KMETUJEJO OTROCI

Prelepo junijsko popoldne, v objemu slovenskogoriškega hribovja pa plapolajoča žitna polja in ravnokar pokošeni travniki.

Pot pelje do strnjenege naseleja, Senarska so mu, že kdo ve kdaj, naredi ime. Strnjeno naselje, za zbiralnice mleka pa prijetna domačija z velikim in urejenim dvoriščem. »Ja, prav sfe prišli. Tu za našo mlekarno so Družovčevi fantje in dekle,« mi je dejala sosedja, ko sem povprašal za naslov, ki sem ga iskal.

Polje, kdo bo tebe ljubil...

Po svoje žalostna zgodba se začena pred dvema letoma. Takrat so otroci v hiši s številko 32 izgubili še očeta in ostali sami, popolnoma sami. Toda mati in oče sta jim še pred smrtjo vcepila nekaj posebnega in nad vse pomembnega — ljubezen do zemlje, spoštovanje do tistega, kar sta sama s svojimi rokami in žulji naredila in ustvarila.

Ob mojem obisku se je med vhodnimi vrati lepe, značilne slovenskogoriške domačije, pokazal Janez Družovec. Malce

začuden sicer, vendar takoj pripravljen za prijeten pogovor.

»Mati in oče sta nas vedno učila, da človek v življenju ne sme nikoli obupati. In ko smo takrat, pred približno dvema letoma, ostali štirje otroci sami pri hiši, smo se hitro dogovorili. Sestra je prevzela gospodinjstvo in skrb za prašiče v hlevu, starejši brat je bil v službi v tovarni pohištva Marles pri Lenartu, najmlajši pa še obiskuje kovinarsko šolo v Mariboru. Delamo pa seveda vsi, če smo skupaj doma.« Tako je pripovedoval mladi gospodar, ki se

je pred dvema letoma moral spoprijeti z odgovornimi nalogami gospodarja, živinorejca in poljedelca. Janez je takrat še obiskoval kmetijsko šolo, ki pa jo je moral po prvem letniku pustiti. Žal mu je, a si zato danes pridno nabira znanje iz najrazličnejše strokovne literature, poslušanjem radia in gledanjem televizije. Vse ga zanima, kar je povezano s kmetijstvom.

SODOBNO KMETOVANJE

Pri Družovčevih stojijo pred hišo trije avtomobili, samo še najmlajši brat, ki mu je 16 let,

V TOZD PROIZVODNJA BOJLERJEV

NA VIDEZ ŽE IZGUBLJENE MOŽNOSTI SPET ŽIVE?

Lenarško temeljno organizacijo, ki je nastala iz dobro zasnovanega programa toplotne tehnike v DO TVT Boris Kidrič v Mariboru, sta energetska kriza in razkorak med cenami krepko prizadela, vendar je program vzdržal in se zdaj spogleduje z dobrimi razvojnimi možnostmi.

OPTIMISTIČEN ZAČETEK, VENDAR KMALU TEŽAVE

Težav pa niso zakrivil niti delavci v Mariboru niti pri Lenartu. Bile so odraz zamotanega položaja, ki še zdaj večini gospodarstva ne daje dihati.

Začetki razmišljanja o obratu za izdelavo in emajliranje boilerjev segajo v zgodnja 70. leta. Program toplotne tehnike, ki ga je začela uvajati TVT Boris Kidrič v licenčnem partnerstvu STADLER, se je širil. Po dobrih začetnih korakih izdelave kotlov vseh vrst in velikosti, ko je opravljal emajliranje boilerjev avstrijski partner Austria Email, so ugotovili, da je oolje, če zgradijo svoj obrat. Devize bi ostale doma, zaposlili bi domače delavce in osvojili zahtevno sodobno tehnologijo, ki je do tedaj v Jugoslaviji ni bilo. Po tehtanju in razmislekih je prišlo do gradnje pri Lenartu, čeprav

so razmišljali tudi o Radgoni in o Mariboru. Ker je šlo za naložbo na manj razvitem področju, je TVT dobila ugodne kredite in komunalno opremljeno zemljišče. V letu 1975 in v prvi polovici leta 1976 je zrasel obrat, ki je z zmogljivostjo izdelave in emajliranja 15 tisoč boilerjev letno in s 45 zaposlenimi prevzel zahtevno nalogo. Zamisel — kupiti licenco od že znanega partnerja Austria Email — so hitro izvedli in tako so bila vrata za sodobno tehnologijo v lenarškem obratu odprta. Lenarški delavci so v dobrega pol leta osvojili zahtevno proizvodnjo, vendar se je kmalu začel kazati zamotan problem odvečnih proizvodnih zmogljivosti. Program toplotne tehnike v matični delovni organizaciji ni tako hitro napredoval, kot so bili načrtovali. Povezave z drugimi proizvajalci so bili nujne in, kot se je kasneje izkazalo, koristne. V naslednjih letih se je pojavilo več novih proizvajalcev toplovodnih kotlov in v lenarškem obratu, ki je leta 1980 prerasel v TOZD, še zdaj za vse izdelujejo in emajlirajo boilerje.

Začasna ekspanzija je v matični delovni organizaciji spet privedla do konkretnih razmišljanj o novi tovarni toplovodnih kotlov, vendar se je kmalu pokazalo novo zlo. Energetska kriza in ukrepi Zveznega izvršnega sveta so pretrgali pozitivna gibanja tudi v lenarški TOZD. Znani problemi z oskrbo z repromateriali in z dispariteto cen v letih 82 in 83 so se močno zajedli zlasti na to področje. Povezovanje z drugimi jugoslovanskimi sodelavci je prinašalo rešitve in postopno izpolnjevanje proizvodnih zmogljivosti, kljub temu pa je proizvodnja padla na polovico, kar je prineslo težke čase in izgubo v letu 1983.

NOVA POT NAVZGOR

V letu, ki je sledilo težkim časom v letu 1983, so se z velikimi naporimi izognili izgubi. Trpeli so osebni dohodki. V obeh letih so za okrog četrtno zaostajali za tistimi v matični delovni organizaciji. Zdaj je bolje.

DIREKTOR TOZD PROIZVODNJA BOJLERJEV JOŽE GRČAR:

»Pozitivna gospodarska gibanja so pripeljala do boljših dohodkov. Zdaj se lahko primerjamo z lenar-

skim gospodarstvom. Povprečni osebni dohodek je več kot 30 tisoč dinarjev, kar je naši TOZD vrnilo atraktivnost za nove delavce. Zdaj nas je zaposlenih 105; potrebovali bi še 15 ključavničarjev ali varilcev, vendar je s tem profilom težko, zato pričakujemo mlade delavce. Načrtovana vrednost letošnje proizvodnje znaša 740 milijonov dinarjev, v izvoz bo šlo za okrog dva milijona in pol šilingov naše proizvodnje.«

Proizvodne zmogljivosti so bile vsa leta doslej različno, vendar premalo izkoriščene. Kakšen je zdaj položaj?

»Zdaj zmoremo izdelati okrog 45 tisoč boilerjev letno. Zmogljivosti smo tako napolnili, da nismo v stanju narediti vsega v dogovorjenih rokih. Potrudili se bomo s sprejemom novih delavcev in s povečevanjem produktivnosti, da bomo ugodili poslovnim partnerjem in sledili zahtevam trga.«

DOBRO VZDUŠJE MED DELAVCI; DELO ZAGOTAVLJA RAZVOJ IN PRIHODNOST

Izvozni načrti niso majhni. Lotili smo se prototipov, ki bodo vzorčni izdelki za izvoz v Sovjetsko zvezo. Odpira se veliko tržišče, vendar bo bližnja prihodnost prinesla prave odgovore. V zadnjem času posvečajo mnogo pozornosti solarnim boilerjem, trenutno izdelujejo 300 litrskega, ki se ga da priključiti na kolektor in ima možnost električnega dogrevanja. Dane so vse tehnološke možnosti za vsa paleta boilerjev od 150 do 500 litrov.

Tudi načrti lastnega električnega boilerja so v TVT Boris Kidrič že živi. V naslednjem letu se bodo odločili, ali se bodo priključili jugoslovanskim proizvajalcem 60 in 80 litrskih električnih boilerjev.

Temeljno organizacijo Proizvodnja boilerjev pri Lenartu sem poznal že prej, vendar me je pri zadnjem obisku kar presenetil optimizem. Na tisto že oguljeno vprašanje — Kako je kaj v tovarni? so odgovorili nekako tako — Ni najbolje, pa ni slabo. Delo imamo, pravzaprav dosti dela. In to je dobro!

Edvard Pukšič

10 HEKTARSKI KMETIJI BREZ STARŠEV

se vozi v šolo z avtobusom. Poleg avtomobilov pa je na skrbno urejenem dvorišču videti tudi veliko kmetijske mehanizacije. O njej pa Janez takole pripoveduje: »Brez strojev ne bi šlo. No, za to je v veliki meri poskrbel že oče, danes pa mi, otroci, nadaljujemo z uresničevanjem načrtov mame in očeta. Skorajda ves denar, ki ga zaslužimo, takoj tudi vložimo v nakup mehanizacije ali obnovo hleva in hiše.« In še nekaj je treba omeniti. Janez umno kmetuje in se pri tem tudi rad ravna po priporočilih strokovnjakov.

Se bi kramljala z Janezom, a je moral po opravkih. Pravi, da bi si radi uredili tudi notranjost hiše. Sicer pa se bo starejši brat kmalu poročil in doma bosta s sestro ostala dva brata. In ker od teh še nobeden resno ne razmišlja o svoji družini, bodo zagotovo še nekaj časa nadaljevali z delom. Kmetija torej ne bo propadla.

Dan se je počasi nagibal k večeru, toda topli sončni žarki so tik pred zatonom še nežno božali Senarsko in domačijo...

J. Kurbus

Najmlajši pri Družovčevih poprime za vsako delo

EVIDENTIRANJE ZA NOSILCE DELEGATSKIH FUNKCIJ

Volitve v letu 1986 se približujejo, zato se tudi intenzivirajo priprave nanje. V spomladanskem času so v družbenopolitičnih organizacijah, krajevnih skupnostih in v združenem delu tekle razprave, kako zastaviti organiziranost delegatov in delegacij v temeljnih sredinah, da bi bilo delo čimbolj uspešno. Izoblikovalo se je mnenje, da je potrebno v krajevnih skupnostih in OZD zmanjšati število delegacij tako, da se bodo združile za pokrivanje sorodnih področij (izobraževanje, kultura, telesna kultura ali zdravstvo, socialno skrbstvo, otroško varstvo in podobno). Posebna zahteva vseh občanov in delavcev pa je bila, da je treba število sej skupščin zmanjšati na razumno mejo, zato pa

dati večjo možnost odločanja odborom, ki doslej v nekaterih samoupravnih interesnih skupnostih še niso opravičili svojega obstoja. Seveda pa bo treba tudi v bodoče posvetiti še več skrbi usposabljanju delegatov za opravljanje delegatske funkcije.

Ne glede na vse težave pa tudi pomanjkljivosti, ki smo jih v teku tega mandata zaznali v naši občini, pa lahko ugotovimo, da so delegati tako iz krajevnih skupnosti in iz združenega dela verno prenašali v svoje skupščine mnenje sredine, ki so jo zastopali. Krog delegatskega odločanja se je razširil. Odločanje je postalo tako še bolj demokratično. S tem pa je delegatski sistem v naši občini upravičil svoj obstoj.

Evidentiranje za člane delegacij in za delegatske funkcije v novem mandatu teče dalje. Zaključili ga bomo v novembru tega leta. Hkrati teče tudi evidentiranje za organe in funkcionarje v družbenopolitičnih organizacijah, ki bodo svoje volilne seje izvedle prav tako v letu 1986.

V nadaljevanju navajamo sedanje funkcionarje v družbenopolitičnih organizacijah, občinski skupščini in v skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti. Ne glede na to, da lahko nekateri v novem mandatnem obdobju ponovijo svojo delegatsko funkcijo, je potrebno za vse funkcionarje izvesti vse kandidacijske postopke. Zato je lahko seznam v mnogočem pripomoček za uspešnejše evidentiranje.

Zap. št.	Ime in priimek	Funkcija	možnost novitve funkcije	možnost novitve mandata delegata v delegaciji
1	2	3	4	5

I. Družbeno politične organizacije

1. Jože Dreu	predsednik obč. konf. SZDL	ne	—
2. Polde Hameršak	sekretar obč. konf. SZDL	da	—
3. Janez Bezjak	predsednik obč. konf. ZKS	da	—
4. Matija Gjerkeš	sekretar obč. kom. ZKS	ne	—
5. Venčeslav Čuček	predsednik obč. sind. sveta	ne	—
6. Jože Štravs	sekretar obč. sind. sveta	da	—
7. Sonja Filipič	predsednica obč. konf. ZSMS	ne	—
8. Marija Šauperl	sekretarka obč. konf. ZSMS	da	—
9. Edo Zorko-Mihec	predsednik obč. org. ZB NOV	da	—
10. Vida Brumen	sekretarka obč. org. ZB NOV	da	—

II. Občinska skupščina

1. Edo Zorko	predsednik skupščine	ne	da
2. Vida Šavli	podpredsednica skupščine	ne	da
3. Franc Meke	pred. zbora zdr. dela	ne	da
4. Jože Murko	podpr. zbora zdr. dela	ne	da
5. Slavko Jančič	pred. zbora krajevnih skupnosti	ne	da
6. Karl Korošec	podpr. zbora krajevnih skupnosti	ne	da
7. Viktor Trbovšek		ne	da
8. Dušan Markoli	pred. družb. pol. zbora	ne	da
9. Irena Turin	podpr. družb. pol. zbora	ne	da
10. Branko Kos	tajnica skupščine	da	—
11. Anton Slana	predsednik izvršnega sveta	ne	—
12. Ivan Jemenšek	podpr. izvršnega sveta	da	—
13. Vinko Kramberger	član izvršnega sveta	ne	—
14. Josip Tomašek	član izvršnega sveta	da	—
15. Drago Zorger	član izvršnega sveta	da	—
16. Miro Bauman	član izvršnega sveta	da	—
17. Bogdan Šavli	član izvršnega sveta	ne	—
18. Breda Zorko	član izvršnega sveta	ne	—
19. Darja Gorše	član izvršnega sveta	da	—
20. Ivanka Škoda	član izvršnega sveta	da	—
21. Ivan Bukovnik	član izvršnega sveta	da	—
	sekretar izvršnega sveta	da	—

III. Skupščine samoupravnih interesnih skupnosti

Komunalna SIS

1. Edo Zorko-Mihec	predsednik skupščine	ne	ne
2. Edo Golob	podpredsednik skupščine	ne	ne
3. Stanko Golubič	predsednik zbora izvajalcev	da	da

Zap. št.	Ime in priimek	Funkcija	možnost novitve funkcije	možnost novitve mandata delegata v delegaciji
1	2	3	4	5

SIS za ceste

1. Ivan Ivnik	predsednik skupščine	da	da
2. Jože Škrlec	podpredsednik skupščine	da	da
3. Janko Kšela	predsednik zbora uporabnikov	da	da
4. Alojz Hameršak	predsednik zbora izvajalcev	da	da

SIS za varstvo pred požarom

1. Alojz Dokl	predsednik skupščine	ne	da
2. Leopold Zimič	podpredsednik skupščine	da	da
3. Alfred Pirher	predsednik zbora izvajalcev	ne	da
4. Marija Strmšek	podpredsednica zbora izvajalcev	ne	da
5. Milan Rauter	predsednik zbora uporabnikov	ne	da
6. Franc Ferlinc	podpredsednik zbora izvajalcev	ne	da

Kmetijsko zemljiška skupnost

1. Leopold Hameršak	predsednik skupščine	da	da
2. Branko Tuš	podpredsednik skupščine	da	da
3. Toplak Franc	predsednik izvršilnega odbora	da	da
4. Marjan Čuček	podpr. izvršilnega odbora	da	da

Samoupravna stanovanjska skupnost

1. Mirko Košmerl	predsednik skupščine	ne	da
2. Marjan Satler	podpredsednik skupščine	ne	da
3. Stanko Vedernjak	predsednik zbora izvajalcev	ne	da
4. Evgenija Cipot	podpredsednica zbora izvajalcev	ne	da
5. Ivan Štok	predsednik zbora uporabnikov	ne	da
6. Alojz Guzej	podpredsednik zbora uporabnikov	ne	da

Kulturna skupnost

1. Janez Ferik	predsednik skupščine	ne	da
2. Franciška Štok	podpredsednica skupščine	ne	da
3. Peter Dvoršak	predsednik zbora izvajalcev	ne	da
4. Bronja Lešnik	podpr. zbora izvajalcev	ne	da
5. Ida Gungl	predsednica zbora uporabnikov	ne	da
6. Ivanka Lorenčič	podpredsednica zbora uporabnikov	ne	da

Zdravstvena skupnost

1. Ivan Černčec	predsednik skupščine	ne	da
2. Ela Kocuvan	podpredsednica skupščine	ne	da
3. Marija Žiberna	predsednica zbora uporabnikov	ne	da

Zap. št.	Ime in priimek	Funkcija	možnost novitve funkcije	možnost novitve mandata delegata v delegaciji
1	2	3	4	5
4.	Borut Bratož	podpr. zbora uporabnikov	ne	da
5.	Rado Mejovšek	predsednik zbora uporabnikov	ne	da
6.	Marjan Sitar	podpr. zbora uporabnikov	ne	da
Izobraževalna skupnost				
1.	Majda Kokot	predsednica skupščine	ne	ne
2.	Jože Dietner	podpredsednik skupščine	da	da
3.	Francka Kos	predsednica zbora izvajalcev	da	da
4.	Marija Majcenič	podpr. zbora izvajalcev	ne	da
5.	Ferdo Fridau	predsednik zbora uporabnikov	ne	da
6.	Jože Krajnc	podpr. zbora uporabnikov	ne	ne
Raziskovalna skupnost				
1.	Slavko Gabrovec	predsednik skupščine	da	da
2.	Vinko Šalamun	podpredsednik skupščine	ne	da
Skupnost otroškega varstva				
1.	Emilija Šuman	predsednica skupščine	ne	da
2.	Jože Cafnik	podpr. skupščine	ne	da
3.	Kristina Travnekar	predsednica zbora izvajalcev	ne	da
4.	Marija Čučko	podpr. zbora izvajalcev	ne	da
5.	Ida Hafner	predsednica zbora izvajalcev	ne	da
6.	Helena Meke	podpr. zbora uporabnikov	ne	da

Zap. št.	Ime in priimek	Funkcija	možnost novitve funkcije	možnost novitve mandata delegata v delegaciji
1	2	3	4	5
Skupnost socialnega varstva				
1.	Franc Krevs	predsednik skupščine	ne	da
2.	Marija Matjašič	podpredsednica skupščine	ne	da
Skupnost socialnega skrbstva				
1.	Jožica Kramberger	predsednica skupščine	ne	da
2.	Marija Ručigaj	podpredsednica skupščine	ne	da
3.	Cvetka Berger	predsednica zbora izvajalcev	ne	da
4.	Zinka Jurša	podpredsednica zbora izvajalcev	da	da
5.	Tanja Tuš	predsednica zbora uporabnikov	ne	da
6.	Marija Guzej	podpr. zbora uporabnikov	ne	da
Telesnokulturna skupnost				
1.	Ivan Čuček	predsednik skupščine	ne	da
2.	Inge Markoli	podpredsednica skupščine	ne	da
3.	Branko Tuš	predsednik zbora izvajalcev	ne	da
4.	Peter Škrlec	podpredsednik zbora izvajalcev	ne	da
5.	Marjan Farasin	predsednik zbora uporabnikov	ne	da
6.	Stanko Katan	podpr. zbora uporabnikov	ne	da
Zbor delegatov invalid. in pokoj. zavarovanja				
1.	Alfred Pirher	predsednik zbora delegatov	ne	da
2.	Franc Ploj	odpr. zbora delegatov	ne	ne

NA OBISKU V KS

JUROVSKI DOL

Po domače mu še vedno pravi-
jo Jurij, temu lepemu slovensko-
goriškemu kraju. Zemljepisci bi
svojo nalogo opravili na kratko.
Rekli bi: Zelo razpotegnjeno na-
selje v dolini potoka Globovnice
in na obeh pobočjih vzpetin.
Gručato jedro je okoli cerkve in
šolskega poslopja. Zgodovinarji
bi dodali, da se cerkev svetega
Jurija prvič omenja 1388. leta in
da je šola v tem kraju od 1786.
leta. Potrošniško usmerjen pripo-
vedovalec bi omenil, da je v kra-
ju samo ena skromna in majhna
trgovina, uživac bi pritegnil, da
je tu samo ena gostilna. Kultur-
nik bi se spomnil vedno obnove
potrebne kulture doma in
folklorne skupine in tako naprej
in tako naprej. Koliko oči, toliko
različnih pogledov. Skušajmo
združiti nekatere:

Če prideš »od zunaj«, te poš-
ljejo k tajniku krajevne skupno-
sti ali k predsednici Krajevne
konference Socialistične zveze.
Če si bolj domač, pa se kar sam
napotiš k njima. Karel Toplak in
Terezija Fanedl, bolj jo poznajo
po imenu Rezka, sta zgovorna
gostitelja. In če česa ne bomo
omenili, je zmanjkalo časa ali pa
smo preprosto pozabili. Če smo,
bomo drugič popravili.

Okrog 2500 prebivalcev v 9 na-
seljih je v glavnem polkmetov,

delavcev v Mariboru, pri Lenar-
tu ali na Sladkem vrhu. Okrog
350 se jih vozi na delo. V primer-
javi z drugimi krajevnimi skup-
nostmi v občini Lenart kmetij-
stvo cveti, zlasti v dolini Globov-
nice, ki pa, žal, še poplavlja.

Karel Toplak pravi: »Verjet-
no, da je ta dolina najlepša in
najbolj rodovitna daleč okoli,
vendar je ta ob deževju — morje.
Z ureditvijo struge ne bi smeli
odlašati.« Če se želiš v Jurov-
skem dolu pogovarjati o težavah,
bo skorajda vsak omenil pokop-
ališče, trgovino, telefone. Nič
kaj ni rožnato s temi stvarmi. Po-
kopališče je premajhno in iščejo
nov prostor, to pa ni enostavno
opravilo. Še nekaj pokopov, in
prostor bo zapolnjen. Občutljivo
in ranljivo področje, ki ga bo tre-
ba rešiti.

Obnovljena, a majhna trгови-
na že lep čas buri duhove in raz-
burja vse, od prvega do zadnje-
ga. Mnogo kritik je bilo, mnogo
že mnogokrat prestavljenih načr-

tov. Zdad se ne bo dalo več odla-
gati, potrebna je nova trgovina.
Na seji potrošniškega sveta so
oblikovali komisijo, ki naj bi
spodbujala delo. Letos naj bi
uredili vse formalnosti z lokaci-
jo. Mercator-Potrošnik naj bi od-
kupil zemljišče.

Tudi o telefonski zvezi se ne
da reči nič dobrega. V telefon-
skem imeniku sta samo dve di-
rektni številki. Preko poštne ce-
ntrale pa se da v delovnem času
pošte priklicati še sedem naro-
čnikov. Kako je brez telefona,
vedo tisti v najbolj oddaljenih
naseljih, ko potrebujejo pomoč.

Prihodnost obeta najprej 30 te-
lefonskih priključkov, potem pa
še mnogo več, vendar prihodnost
je lahko bližnja ali daljnja ...

**Novo naselje je prikupno. Kaj pa
širitev?**

Širitev ni več možna, po zazi-
dalnem načrtu ni več prostora,
potrebe pa so velike. Veliko mladih
bi rado zgradilo nove domo-

ve. Z zaziadalnim načrtom bo po-
trebno nekaj storiti.

**Živahno družbenopolitično in druž-
beno življenje**

V zadnjem času se odlikuje z
dobrim delom mladina in tudi v
društvih so prizadevni. Na kul-
turnem polju je najživahnejša
folklorna skupina, pri gasilcih —
mladi gasilci, društvo upokojen-
cev je spet samostojno, lovci so
zagnani, tudi DTV Partizan.
Pravzaprav je težko omeniti ene-
ga in izpustiti drugega, čeprav bi
res lahko bilo še bolje. Naj bo to
izziv ...

Vsi hvalijo mlade zadrušnike,
tudi pionirje zadrušnike na šoli
— tudi mi jih moramo pohvaliti.

Prijetno se je popeljati skozi
Jurovski dol in malo zaiti s poti
— v hribe. Tudi živeti je prijetno
v tem lepem kraju. Sicer pa, ka-
teri kraj v Slovenskih goricah ni
lep?!

Edvard Puksič

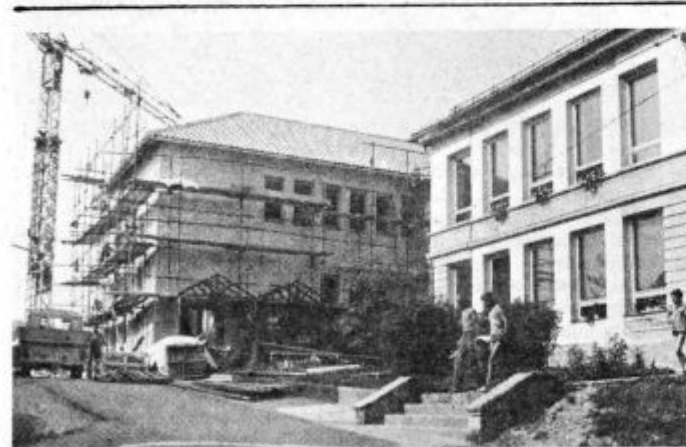
Obnovljen kulturni dom v Selcah

OBNOVA KULTURNIH DOMOV

Na osnovi načrta obnove kulturnih domov, ki smo si ga zastavili v začetku tega srednjeročnega obdobja, bomo v letošnjem letu opravili obnovitvena dela na kulturnih domovih v Selcah, Cerkevniku, Jurovskem dolu in Benediktu. Večina sredstev se bo zbrala iz prispevkov občanov v občinski kulturni skupnosti, del sredstev pa bo prispevala Kulturna skupnost Slovenije iz solidarnosti namensko za obnovo kulturnega doma v Cerkevniku.

Tako zbrana sredstva se bodo v glavnem uporabljala za prekritje streh, ureditev strelovodnih in električnih naprav in delno ureditev fasad. V kulturnih društvih so se del lotili z veliko zagnanostjo in resnostjo. Povsod so že zbrali najugodnejše ponudnike za izvajanje del, veliko dela pa bodo opravili tudi člani društev, mladina in

krajani prostovoljno. To je vsekakor spoštljivo, saj bi sicer sredstva ne zadoščala, hkrati pa bodo krajani čutili večjo pripadnost kulturi in vzeli kulturne domove resnično za svoje. Zelo intenzivno so se lotili obnove v Selcah. Člani kulturnega društva so skupaj z OO ZSMS in drugimi krajani opravili 380 ur prostovoljnega dela ter nekaj traktorskih ur pri nabavi lesenega odra in odvozu odpadnega materiala. Krajani so se izkazali tudi s prispevki v obliki jedalnice in pijače ter s posojilo lastnega orodja. Dela so v ključni fazi. Sredstva so prispevali tudi drugi uporabniki kulturnega doma, in sicer stanovanjska skupnost, Kmetijska zadruga in Mercator Potrošnik. Obnovljen dom bo odprt ob krajevnem prazniku 7. julija, pred tem pa bodo krajani opravili čiščenje notranjih prostorov in okolice.

Učencem in delavcem osnovne šole Boris Kraigher Gradišče se bo z novim šolskim letom izpolnila dolgoletna želja, saj bodo začeli s poukom v adaptiranih in dograjenih šolskih prostorih. Z dograditvijo in adaptacijo bodo urejeni novi prostori kuhinje z jedilnico, tri učilnice, knjižnica, garderobe ter kotlovnica. Tako bo šola lažje organizirala pouk, učencem pa bodo zagotovljeni primerni prostori za pouk in izvenšolske dejavnosti. Gradnja in adaptacija šole je bila predvidena v prejšnjem referendumskem programu. Skupni stroški bodo znašali okrog 69.500.000 din, sredstva pa bodo zbrana iz referenduma v višini 25.600.000 din, združenih sredstev amortizacije osnovnih šol 21.200.000 din in iz prispevne stopnje — to je bruto OD delavcev v višini 26.200.000 din.

Iz sredstev telesnokulturne skupnosti bo delno urejeno igrišče v letošnjem letu, končano pa v naslednjem. Telovadnica, ki je zaradi pomanjkanja sredstev v tej fazi nismo gradili, bo prišla na vrsto kasneje.

KARLA MAJČENOVIC

MLADI PIŠEJO

DOBRODOŠLI PRIJATELJI IZ BRUSA

Dolge, predolge minute. Gledam na uro. Čas, kot da se je ustavil. Ozrem se proti napisu, kjer piše: Dobrodošli prijatelji iz Brusa. »Dobrodošli,« si rečem, v mislih pa kar pozabim na okolico in na nestrpne učence, ki čakajo svoje prijatelje. »Prihajajo!« se kot razplamtel ogenj razširi novica med učenci. »Prihajaš tudi ti, Bojana?« se vprašam.

Naši prijatelji prihajajo pred šolo. »Sedaj je napočil trenutek, dolgo pričakovani trenutek, ko bom videla svojo prijateljico,« si rečem in stopim med množico učencev. Kratka proslava se je končala in že smo se porazgubili med sovrstniki. V jedilnici so se prijatelji brezskrbno udeležili, mene pa začne skrbeti: »Ali je Bojana sploh tu?« Odločim se in vprašam neko dekle. »Ne, ni je tu,« me njen odgovor kakor strela zmrazi po telesu. Spominim se na Biljano. Tudi njej sem napisala nekaj pisem, a mi ni odgovorila.

»Ali je morda prišla Biljana?« vprašam. »Da!« In težak kamen mi pade s srca. Porazgubila sem se med množico zaskrbljenih in veselih obrazov do Biljane. Srečna sem bila, ko sem jo pozdravila, saj sem na trenutek čakala cela štiri leta. Razmišljam: »Celih deset let nas veže to bratstvo. Osem generacij si je srečnih stiskalo roko. Naše bratstvo je trdno in tako mora tudi ostati.

Sedaj, tik pred izletom, ko bomo odpotovali k našim prijateljem, je moja gla polna pričakovanj. Kako pa ne, saj je pred mano nova dolga pot v Brus k prijateljicam. K Bojani, Biljani, Lidiji in Slavici, da jim ponovno stisnem roko in potrdim bratstvo naših narodov.

Lea Hafner, 8. a.
OŠ Zg. Ševnica

PRI OBRAMBEM KROŽKU

Odzvonila je šesta šolska ura. Na hodniku pred učilnico BI—KE smo se začeli zbirati člani obrambnega krožka. Pogovarjali smo se o raznih stvareh, najmanj pa o tem, kaj bomo počeli čez pol ure, ko bo prišel tovariš in nam dal spet nove zapletene naloge. Zvonec je spet zazvonil, tovariš pa nas je že pričakal v razredu, zatopljen v papirje, na katerih so bila napisana navodila za potovanje po karti, če bi se morda od kod prikradla na list kaka napa. . . . Posedemo po klopih in s pričakovanjem zremo v mentorja. Kakšne naloge bodo tokrat? In že je pred nami karta, pa busola in list z navodili azimutu ter zračnimi razdaljami. . . . »Dva učenca naj delata na karti, ostali pa se ukvarjate s prvo pomočjo. To so slike poškodb, torej, na delo.« Naloge so bile na prvi pogled lahke. Pogovorili smo se med seboj, kaj vse morajo ukreniti ob takšni ali drugačni poškodbi. Štiri sličice, ki smo jih dobili za reševanje, smo hitro obdelali, vsaj mislili smo si tako. Ko pa je tovariš rekel, da naj pričakamo s poročanjem, se je začelo pravo! Saj tovariš sploh ni bil zadovoljen s tistim, kar smo mi naredili ob prikazanih poškodbah. Začelo se je vse znova. Še enkrat smo morali vse delo ponoviti, ampak tokrat ne samo ustno, ampak tudi praktično. Sedaj je bilo nekoliko bolje, čeprav še vedno ni bilo vse prav, kot to predvidevajo pravila. Uspeli smo nekako »potolažiti« tovariša. Tudi fantoma pri azimutu ni šlo najbolje, tako da je ponovno prišlo do zapletov. Vse se je tudi tukaj srečno končalo. Odšli smo se streljati z zračno puško. Tudi tu so bili na začetku rezultati porazni, saj sem od desetih metkov spravila v meto samo tri. Porazno! Metki so frčali vsepovsod okoli, samo v tarčo ne, da pa bi mi šel kateri v črno, ni bilo govora. Tovariš mi še enkrat razloži ves potek streljanja, od prvega do zadnjega prijema. . . .

Zadovoljni opazimo tovariša, kako pravi: »Osem, osem, sedem! Saj to je odlično! Prihodnjič bomo vadili naprej.«

Ura je bila tri, krožka je bilo konec.

Tako nam potekajo ure obrambnega krožka. Seveda še govorimo o prehrani v naravi, narodni zaščiti, prometu, skratka ta krožek ima zelo pestro vsebino, zato nas je pri krožku vedno dovolj.

Manja Zemljčič, 8. b
OŠ Zg. Ševnica

Smo del vse bolj obiskane turistične dežele. Čez območje naše občine se bo povečal turistični promet. Želimo, da se bodo turisti ustavljali v Slovenskih goricah in se srečali z dobro postrežbo in prijaznimi ljudmi v trgovinah, gostinskih lokalih in drugod. Vsak izmed nas lahko prispeva svoj delček prijaznosti k uspešni turistični sezoni.

Potrudimo se, da turistom — našim gostom zagotovimo prijetno in varno bivanje med nami. Poleg naravnih lepot in dobrih turističnih uslug nudimo v naši deželi vsem turistom tudi mir in varnost. Prav tega pa marsikje po svetu ni. Ko opozarjamo na pomen varnosti turistov, pa ne pozabimo skrbeti še za našo lastno varnost in družbeno samozavest.

HORUK V NOVE DELOVNE USPEHE

Mimo je 9. junij, kar pomeni, da so po naši domovini ponovno oživel zidovi brigadirskih naselij. Na gradbiščih vodovodov in cest se je zaslila pesem — znak, da so mladi iz vse Jugoslavije spet med ljudmi odmaknjenih in manj razvitih področij, da jim pomagajo uresničiti njihove cilje. Tudi v Slovenskih goricah je tako. V mesecu juniju delajo brigade iz Celja, Pančeva, Prijedora in Kumanova na področju ptujske občine, njihovo delovišče je trasa vodovoda. Pri Lenartu bo to v KS Benedikt in Lenart.

Skupaj bodo zgradili v Ptuju 9600 m primarnega in sekundarnega vodovoda, v Lenartu pa 6000 m. To delo bodo brigade opravile v treh izmenah. V drugi izmeni (julij) bodo brigade iz Ljubljane-Centra, Vojne gimnazije Franc Rozman-Stane, Arilja iz Srbije ter Kovina iz Srbije delale na področju naše občine in bi naj tudi končale z delom, tako da bi v tretji izmeni delale briga-

de iz Kragujevca, Sokolca, Tržiča. Otroci zdomcev pa spet v ptujski občini.

V Lenartu se že temeljito pripravljamo na to, saj letos prvič gostimo vse štiri brigade ves mesec. Čeprav je julij dopustniški mesec bomo izvedli vrsto aktivnosti naše brigade, pionirjev, vseh mladih v občini, občanov, družbenopolitičnih delavcev sku-

paj z rednimi brigadami, da bi v tem času opravili delo, ki je načrtovano.

Za naše brigadirje bodo to zadnje delovne priprave pred odhodom na akcijo.

Kam?

MDB Srečko Rojs-Niko se bo v avgustu (4. 8.) udeležila akcije KOPAONIK '85, katere sedež je

v bratski občini Brus, in mladi iz vse Jugoslavije s svojo solidarnostjo pomagajo odpravljati posledice potresov.

Pionirji se bodo skupaj s ptujskimi in bistrškimi pionirji udeležili akcije GORIČKO '85. Brigadirke in brigadirji, ki v avgustu ne bi mogli na akcijo, pa imajo še eno možnost, udeležiti se akcije »Slovenske gorice 85« skupaj z bratsko brigado Vojne gimnazije Franc Rozman-Stane, kar pomeni, da bi delali na področju lenarske občine. Možnosti, kako preživeti brigadirsko poletje '85,« je dosti. Ne moremo reči, da imamo brigadirjev dovolj, vedno več je tistih, ki svoj prosti čas med počitnicami izrabijo za delo v kakšni delovni organizaciji in si s tem prislužijo kakšen dinar ob štipendiji.

Kljub temu smo na OK ZSMS prepričani, da bo ponovno zmaga zavest solidarnosti — pomagati tudi drugim, tako kot drugi pomagajo nam. Marija Šaupertl

NA OBISKU PRI OBRTRNIKU OTU BAUMANU IZ LEDINEKA 23 PRI ZG. ŠČAVNICI

Oto je 12 let delal v tujini, nato pa se je vrnil domov k otrokom, ki so živeli pri ženinih starših. Za obrt se sprva ni navduševal, nato pa so ga nekateri le spodbudili tako daleč, da je odprl svojo delavnico. Dela balkonske ograje, stopnice, svetlobna telesa, pa tudi kaj drugega vam bo naredil, če mu boste naročili. Večji del dela po naročilu, ima pa precej težav pri oskrbi z reprodukcijskimi materiali. Povpraševanje po izdelkih Ota Baumana celo raste, zato pravi, da bo v tej obrti kljub težavam vztrajal.

KRAJEVNI MOZAIK

V Zgornji Ščavnici so postavili javno telefonsko govornico in tako vsaj deloma omilili preč problem s telefonijo. Za izgradnjo telefonskega omrežja v krajevni skupnosti bodo začeli pripravljati potrebno dokumentacijo. Računajo, da bodo lahko pridobili 200 novih telefonskih priključkov.

V tem in prihodnjem mesecu bodo izvajali izgradnjo betonskega mosta čez reko Pesnico v Lomarju. Uredili naj bi tudi manjši odsek sekundarnega vodovodnega omrežja v Spodnji Voličini in skupni dolžini 550 metrov. Iz krajevnega samopripekva redno vzdržujejo ceste, končujejo ureditev telefonskega omrežja v naseljih Selce in Dolge njive, obnovili pa bodo tudi cestno razsvetljavo proti mrlški vežici.

V Lokavcu si močno prizadevajo, da bi uredili ceste, ki povzročajo občanom večkrat sive lase. Odločili so se, da bodo pripravili več delovnih akcij, nekatere med njimi so že uspešno izvedli. V tem kraju pa se pripravljajo tudi na osrednjo občinsko proslavo ob 22. juliju — dnevu vstaje slovenskega naroda.

V lenarski krajevni skupnosti zaključujejo napoljavo telefonskega omrežja v Spodnjem in Zgornjem Porčiču, pripravljajo pa se tudi na javno razpravo o izdelavi odloka zaščitenih kmetij. Redno tudi vzdržujejo krajevne ceste, pripravili pa bodo tudi ustrezne materiale za sanacijo plazu na krajevni cesti v Močni. Prihodnji mesec bo ta krajevna skupnost gostila mladince — uradnike, ki bodo sodelovali na letošnji mladinski delovni akciji Slovenske gorice 85.

Konec prihodnjega meseca bo v Gradišču tradicionalni Kmečki praznik s prikazom starih običajev, kmečkih iger, gostom pa bodo ponudili dobra domača jedila in pristno kapljico. Spregovorili bodo o spodbujanju kmečkega turizma in izletništva. Pripravili bodo tudi ribiško razstavo. Konec meseca julija bodo turistični delavci iz Gradišča organizirali deskanje na gradiškem jezeru, člani lovske družine Dobrava pa strelsko tekmovanje in lovski piknik.

V Cerkevniku so v teku dela pri izgradnji nove mrlške veže. Nekatera zemeljska dela so že opravili, ostala dela pa bodo nadaljevali junija in julija.

Predvidevajo, da bodo objekt, za katerega so prispevali velik del denarja krajski Cerkevnik, dokončali do konca meseca avgusta. Krajevna skupnost Cerkevnik še vedno ni rešila perečega problema oskrbe s pitno vodo. Še ta mesec bodo pristopili k ureditvi kableskega krmiljenja na vodovodu Biš—Cerkevnik. Izvajala se bodo tudi dela na ureditvi fasade kulturnega doma, velika pa so tudi prizadevanja gasilskega društva, da bi pospešili potrebna dela in dokončali nov gasilski dom.

Delovni so tudi v Benediktu. V letošnjem načrtu dela je najvažnejša naloga izgradnja vodovoda Ihova—Trstenik—Ihova v dolžini 3 km, uredili bodo tudi javno razsvetljavo v naselju pod lovskim domom in ob cesti Benedikt—Stajngrova. Pričeli bodo z obnovitvenimi deli na kulturnem domu, ki naj bi bila končana do konca letošnjega leta.

Člani lovskih družin lenarske občine so tudi letos tekmovali za prehodni pokal lovsko-gojitvenega bezana Lenart. Najboljša je bila ekipa gostitelja, lovske družine Dobrava, ki je osvojila več kot meterski pokal. Fotografija prikazuje zmagovalno ekipo s pokalom, za katerega so med strelici potekali zanimivi športni boji. J. Lorber

VELIKO OGNJA IN MALO DIMA

Turistični dinarji (zlasti pa marke in dolarji) so vse bolj privlačni. Želijo jih imeti polne blagajne vseposod, tam, kjer je turizem že razvita dejavnost in pomembna gospodarska panoga in tudi tam, kjer delajo na tem področju šele drobcene otroške korake. Za razvoj turistične dejavnosti je treba nekaj narediti. Premalo je namreč prazno govorjenje in naštevanje želja in hotenj po tem in onem. Ne bi želel razlagati splošno znanih pogledov na turizem. Vemo, kakšen je, kaj prinaša in koliko moramo storiti za dobro počutje gostov. Teh vprašanj so polni tudi dnevni časopisi. Kaj bi naj naredili za razvoj turistične dejavnosti v Slovenskih goricah, v lenarški občini? Marsikaj! Imamo neprecenljive naravne danosti, ki jih ne znamo ali pa nočemo izrabiti. Imamo bogato kulturno-zgodovinsko izročilo. Veliko je gostinskih lokalov, lovskih domov, akumulacijskih jezer in še bi lahko naštevali. Gremo lepo po vrsti. Gostinska ponudba v občini je preskromna, preveč raz-

drobljena, premalo izvirna. Ni prenočitvenih zmožljivosti, ki sicer niso najvažnejše, pa vendarle bi jih v prihodnje morali imeti več, kot jih ponuja gostišče Grozd pri Lenartu. Objekti so ponekod dotrajani, potrebni temeljite obnove. Žal pa je potrebna temeljite obnove tudi miselnost posameznih gostinskih delavcev, ki bodo morali biti prijaznejši in včasih tudi nasmejani. Skratka, to so stvari, ki bi jih v doglednem času lahko uredili in popravili.

Zasebni gostinci se trudijo, ponujajo nekoliko več izvirnosti, kar pa ne pomeni, da je tega že dovolj ali celoveče. Poletni čas je pred durmi. Akumulacijska jezera so polna rib, ki jih vneti ribiči lovijo od zore do mraka. Jezera bi lahko izrabili tudi drugače. Včasih je bilo na primer v Gradišču na jezeru skromno kopaljšče oziroma bazen. Skromno, pa vendarle za začetek dovolj. Zakaj ga niso razširili, postavili pri jezeru primernih sanitarij, kioska, v katerem bi prodajali hladne napitke in sladoled, zakaj, zakaj? Takšnih zakajev je še veliko. Naravna lega gradiškega jezera je prava poslastica. Jadralci na deskah so njegovi pogosti gostje. Razen užitka na vodi nimajo skoraj ničesar. Zdaj imajo za ureditev tega jezera nove načrte, upajmo, da jih bodo uresničili v dobro svojega kraja in dobro celotnega območja. Z več smelosti in skupnimi prizadevanji bi že zdaj lahko bilo bolje. Bilo, toda ...

Toliko v kratkem naštevanju, ki naj vzpodbudi k razmišljanju in novim prizadevanjem. Imamo veliko in to dajmo izrabiti. Termalnih voda še niso zajeli v kopaljšča in bazene, pa tudi Panonskega morja ni več, zato pa je toliko bolj vabljava resničnost. In na dobro voljo ne pozabimo, čeravno pravi pregovor, da je denar sveta vladar.

Marjan Toš

IZ ZGODOVINE NAŠIH KRAJEV

ZGORNJA ŠČAVNICA

Pretekla in pol pretekla zgodovina krajev, ki danes spadajo v krajevno skupnost Zgornja Ščavnica in tvorijo nekakšno majhno zaokroženo območje, je pestra in raznolika. Središče današnje krajevne skupnosti je naselje Ana. To je razloženo naselje na vzpetini nad dolino Ščavnice in po bližnjih slemenih, pod katerimi izvira potok Ročica. Kraj z daleč vidno cerkvijo meji na Ledinek, Zgornjo Ščavnico in Krivi vrh, ob slemenski cesti pa se stika tudi s Kremberkom. Danes se lahko pripeljemo do Ane ali Zgornje Ščavnice (to ime praktično prevladuje, zlasti pri mlajših, ali pa pri tistih, ki prihajajo od drugod) po sodobni asfaltirani cesti Lenart—Cmurek.

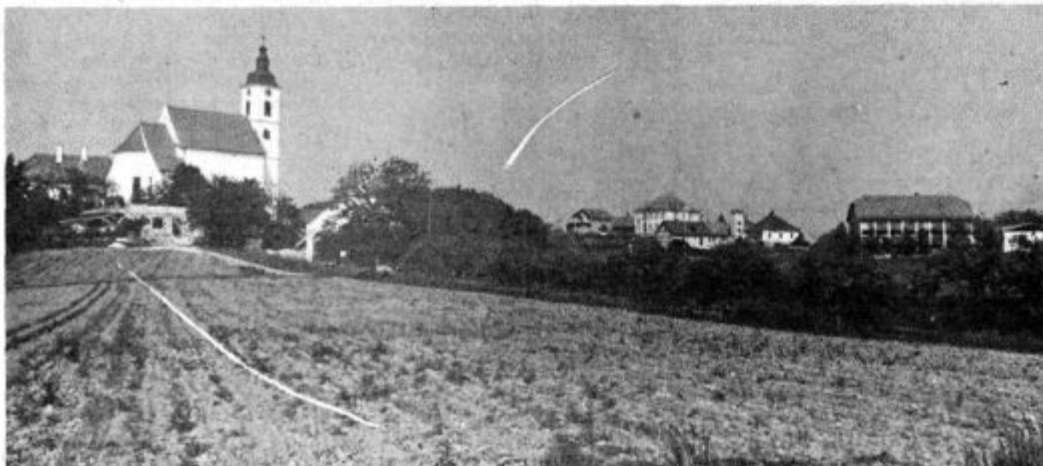
Prvo šolo so dobili leta 1800. Do leta 1816 je bil pouk v cerkveni hiši, nakar so zgradili šolsko poslopje. Že leta 1864 so ga podrli in na istem mestu postavili novo šolo. Število učencev je hitro naraščalo, tako da so v letu

1894 del pouka prenesli v zasebno stavbo na Kremberku. Leta 1911 so šolo nadzidali, med obema vojnama, natančneje 1930. leta, pa obe poslopji obnovili. Razvoju šolstva v tem obmejnem delu slovenskogoriškega sveta je bila namenjena posebna pozornost tudi po vojni. Leta 1974 so dobili mladi uka željni rodovi sodobno šolsko poslopje s primerno opremo. Šola razvija živahne aktivnosti in je pomembno središče kulturnega življenja na podeželju.

Cerkev Sv. Ane je bila zgrajena leta 1705 na mestu prvotne lesene kapele iz leta 1654. V 19. stoletju so jo dvakrat prenovili. To je svetla, prostorna stavba z vitkim, visokim zvonikom. Veliki oltar je delo Jožefa Holzingerja iz leta 1794, freske v stranski kapeli pa delo mariborskega slikarja Jožefa Reitterja iz začetka prejšnjega stoletja. Župnija stoji od 1786. leta. Blizu cerkve je znano tudi kužno znamenje,

tako imenovani Pomorski križ z napisom in letnico 1637. Leta 1869 so v nekem vinogradu našli dva lonca z novci, ni pa znano, kateremu časovnemu obdobju pripadajo. Središče krajevne skupnosti kaže videz urejene naselja. V kraju imajo dve gostilni, trgovino, obnovljen kulturni dom, gasilski in lovski dom, ki ga adaptirajo, trgovino kmetijske zadruge. Kraj se je zelo razvil, ljudje se ukvarjajo s kmetijstvom, veliko jih je zaposlenih v bližnjem Lenartu, pa v Mariboru in Gornji Radgoni, nekaj pa tudi v sosednji Avstriji. Omenimo še to, da je na reki Ščavnici še nekaj drobnih ostankov nekdanjih starih mlinov, v katere so vozili kmetje od blizu in daleč rž, pšenico, ječmen in koruzo. Škoda, da se kakšen ni ohranil v prvobitni podobi, saj bi bil eden od pomnikov zanimive preteklosti.

Marjan Toš

**SLOVENSKO-GORIŠKA
IKEBANA**

V Lokavcu se mariborski izvajalec že presneto dolgo pripravljano na asfaltiranje igrišča. Zadnji in dokončni rok je bil 25. maj, vendar o asfaltu takrat ni bilo ne duha ne sluha. Pa ne da so ob globokih razpravah o razvoju Maribora do leta 2000 sklenili, da bodo asfaltiranje v Lokavcu izvedli po tem obdobju!?

Na vratih, ki vodijo v prostore strokovnih služb lenarških samoupravnih interesnih skupnosti, se pojavlja vse več lističev. Na njih se tako da prebrati: »Informacije dobite v administraciji!« Predlagamo, da se strokovna služba po reorganizaciji preimenuje v Dopolno strokovno službo SIS ...

V Jurovskem dolu imajo težave s premajhnim pokopalščem. Če se bo zadeva tako dolgo vlekla kot s trgovino, jim ne bo preostalo nič drugega, kot podaljšati življenjsko dobo prebivalcev ...

Gospodarske težave so dograditev in obnovo osnovne šole v Gradišču pošteno oklestile. Marsičesa ne bo, predvsem ne bo telovadnice. V Cerkvenjaku, kjer se zdaj pripravljajo na obnovitvena dela, se bojijo podobnega, zato so predlagali spreminiti znan slovenski pregovor v: Kdor čaka, ne dočaka!

Da turistična in gostinska dejavnost v lenarški občini nima prav nobenih možnosti, zelo zgovorno dokazuje nov videz in nova ponudba gostilne Vindiš ...

Center za socialno delo se je preselil. Preselil se bo še najmanj enkrat. Če se bodo selitve nadaljevale, ne bo najti ne centra ne socialnih problemov. Zadeva bo tako rešena!

Odkar obrtno združenje gostuje v lenarškem rotovžu, je videti, da ta ne bo več propadal. Zdaj ne bi bilo slabo, če bi obrtnike iz rotovža preselili v stari lenarški SPITAL!